ANUL VI. - No. 12
15 Aprilie 1930.

„Vom lovi deopotrivă în străinul parazitar şi în Românul necinstit şi înstrăinat!“

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“
Apare la 1 şi 15 a fiecărei luni

CUPRINSUL:

Dr. N. C. Paulescu: Franc-Masoneria în Ţara Românească după răsboiu.
Eliminări.
I. C. Cătuneanu: Antisemitism de Stat.
I. V. Emilian: J. M. C. A. face propagandă antimilitară.
Din viaţa lui Gh. Sion.
G. Făcăoaru: Fostul palat al Domnitorului A. I. Cuza, din Iaşi, sediul Băncii Marmorosch-Blank.
C. Popoiu: Două mentalităţi basarebene deosebite. — Dela o agapă.
Mişcarca cooperatistă
I. S. Codreanu: Cooperaţia ca unic mijloc pentru consolidarea economică a României Mari.
I. Podea: Un răspuns în chestie de cooperaţie.
L. A. N. C. — Roman.
I. Tăcut: Creştinism — Iudaism.
Sfinţirea drapelului Tineretului L. A. N. C. Bucureşti.
„Infrăţirea Românească“: Jale pe toate drumurile.
Un ordin al Ministerului Instrucţiunii.

CHRISTOS A INVIAT

Un număr 12 Lei

Abonamentul în interiorul ţării 1 an 300 Lei, 6 luni 150 Lei
„ în străinătate . . 1 an 400 „ 6 „ 200 „

Redactor responsabil: Dr. Lazar Isaicu.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA
CLUJ, STRADA BOB N-rul 7

TIPOGRAFIA „ARDEALUL“
STR. MEMORANDULUI Nr. 22.

© BCU CLUJ

ANUL VI. — Nr. 12. Cluj, 15 Aprilie 1930

INFRĂŢIREA ROMÂNEASCĂ

Organ al „Ligii Apărării Naţionale Creştine“

Franc-Masoneria în Ţara Românească după răsboiu[1])

In conferinţa precedentă v'am arătat „*Ce e Franc-Masoneria*“, şi v'am spus care îi e origina, scopul, organizaţia, acţiunea şi efectele ei.

Astăzi vă voiu vorbi despre „*Franc-Masoneria din România*“, adecă despre începuturile ei, despre desvoltarea ei, despre starea ei actuală şi despre membrii ce o compun.

E nevoie să ştim precis *cu cine avem a face.*

I. — INCEPUTURILE FRANC-MASONERIEI IN PRINCIPATELE ROMÂNE

Iată cum un Franca-Mason de marcă[2]) descrie debutul molimei jidăneşti în Ţara noastră, unde ea a intrat venind, bine înţeles, din străinătate.

In anul 1734, un italian, anume CARA, formă în *Galaţi* o Lojă masonică, — în unire cu trei marinari compatrioţi, care veniseră cu corăbiile lor în apele româneşti.

CARA înfiinţă apoi o Lojă la *Iaşi.*

Ambele Loji erau sub obiedenţa „*Marelui Orient din Italia*“.

Primul *venerabil* al Lojei din Iaşi, la 1735, a fost însuşi Domnul Moldovei,—Principele CONSTANTIN MAVROCORDAT. El fu ajutat de CARA, ce ajunsese secretarul său.

Ceva mai târziu, MAVROCORDAT, — fiind mutat de sultan în Muntenia, — luă cu dânsul pe CARA şi amândoi înfiinţară şi aci Loji masonice.

Lojile româneşti îşi recrutară primii aderenţi:

a) printre *marii Boeri*, făcând parte din familiile BALŞ, — CANTACUZINO, — STURZA, — ROSNOVANU, — ROSETI, — ŞUŢU, — MORUZI, — BRÂNCOVEANU, — CONACHI, VILARA, etc.

b) şi printre *demnitarii Inaltului Cler ortodox*, bunăoară ca Episcopul Romanului MELETIE II (Lefter), — Arhidiaconul NECTARIE HERMEZIU, din Iaşi, — Arhimandritul FILARET SCRIBAN, din Iaşi, — Episcopul Ismailului MELCHISEDEC, etc.

Acelaş lucru s'a întâmplat şi în Franţa:

„Cei mai mari Seniori... ca şi o bună parte din *Inaltul Cler*, se înregimentară în lojile masonice şi împinseră din toate puterile la roatele revoluţiei... sărmani *naivi*, cari, mai toţi, au plătit cu capul neghiobia lor“[3]).

In urma edictelor repetate ale papilor, în contra Franc-Masoneriei, mai multe ordonanţe domneşti ulterioare, — atât în Moldova, cât şi în Muntenia, — hotărâră *închiderea lojelor.*

Dar, *ele continuară să funcţioneze în secret.*

II. — DESVOLTAREA FRANC-MASONERIEI ROMÂNEŞTI

In 1857 s'a creat, în Or . . Bucureşti, *Marea Lojă „Steaua Dunării“*, — şi printre membrii ei fondatori se găsiau înfăptuitorii *Revoluţiei masonice din 1848*, ce fuseseră iniţiaţi la Paris:

C. A. ROSETI, 18 . .,
I. ELIADE RĂDULESCU, 18 . .,
Cesar Boliac, 18—41 . .,
I. C. BRĂTIANU, 27 . .,
C. MOROIU, 18 . .,
D. BOLINTINEANU, 3 . .,
Doctorul BARASCH, 3 . ., (Jidan), etc...

Loja era pusă sub obedienţa „Marelui Orient din Franţa“.

La 1865, — din ordinul Domnitorului ALEXANDRU CUZA, — această Lojă fu silită „să intre în adormire“.

Dar, în acelaş timp, existau clandestin în Ţară mai multe Loji:

1) unele sub obedienţa „M. . O . . din Franţa“, — ca L . . „Les Sages d'Héliopolis“, din Bucureşti, — ca L . . „Renaisance“, din Ismail, — ca L . . „Disciples de Pythagora“, din Galaţi, etc., etc.

2) altele sub obedienţa „M . . O . . din Italia“, — ca L . . „Unirea-Virtutea“, din Focşani, — ca L . . „Ajutorul“, din Călăraşi, etc.

La 1871, se formă o *Lojă germană* în Or . . Bucureşti, — iar mai târziu, alte două, — sub obedienţa „Gr. . . L . . aus Hamburg“.

In 1870 sosi, în Bucureşti, consulul *Statelor-Unite* ale Americei, Jidanul BENJAMIN PEIXOTTO, — care fusese trimis în Ţara noastră, cu misiunea specială de a face să înceteze *„persecuţiile“* fictive, de care se plângeau Jidanii.

El provoacă chiar o intervenţie diplomatică a Ministerului de Externe american, în favoarea Jidanilor dela noi.

In 1872, el înfiinţă în Capitală, prima Lojă a Ordinului Masonic „B'nei B'rith“.

De atunci, încoace, caracatiţa jidănească a crescut din ce în ce, în chip monstruos, şi a ajuns să strângă, până la sufocare, în braţele ei multiple, întreaga Românie.

La 1878, se redeschide din nou L . . „Steaua Dunării“, sub obedienţa Marei Loji „Lusitania“, din Or . . Lisabona.

La 1880, se constitueşte „Marea Lojă Naţională Română“, având ca Mare Maestru, pe Il . . F . . C. MOROIU, 33 . . 90 . . 97 . . Această Lojă, ce la început era sub obedienţa „Marelui Orient din Ita-

---

[1]) Conferinţă ţinută Duminecă 16 Martie 1930 în ciclul „Psihologia Societăţii româneşti de după răsboi“, organizat de Asociaţia universitară „Frăţia Studenţească“.

[2]) Lt.-Colonelul I. T. ULIC. — *Istoricul Franc-Masoneriei în România.* Revista poliţienească „*Paza*“, 1923, Nr. 9—10, p. 3.

[3]) PAULESCU. — *Spitalul, Coranul, Talmudul, Cahalul şi Franc-Masoneria*, p. 247.

© BCU CLUJ

lia" — fu recunoscută independentă, în 1881.

La acea dată, ea număra în Țară 25 de Loji.

In plus, ea își întindea progresiv activitatea și peste hotare.

Astfel, în 1911, „Marea Lojă Națională Română" avea, în total, 964 membri.

Dar, în 1914, această „Mare Lojă" *începe să decadă.*

„Noui intrigi *din afară*, (și mai ales publicarea cărții „Spitalul, Coranul, Talmudul, Cahalul, Franc-Masoneria",—precum și a broșurei profesorului BOGDAN-DUICĂ: „Ovreii pământeni și subpământeni"), influențează această organizație și determină *închiderea mai multor Lojii dependente...*

Membrii ei, — cari lucrează cu atâta râvnă înainte,... sunt risipiți.

Trecutul glorios pe care l-a avut Franc-Masoneria în România, — *e utilat*"[4]).

III. — STAREA ACTUALĂ A FRANC-MASONERIEI IN ROMÂNIA

După războiul mondial, Franc-Masoneria, — care până atunci vegetase, — luă, dintr'odată, o desvoltare vertiginoasă în tot cuprinsul Țării Românești.

Acest salt formidabil a coincidat cu *împământenirea Jidanilor*, — și el urmează o progresie ascendentă.

In momentul de față, Franc-Masoneria din România cuprinde șase grupuri distincte:

Unul e pur jidănesc, — „I . ' . O . ' . B'nai B'rith". Și el nu primește în Lojile sale *decât Jidani.*

Alte patru conțin *aproape numai Jidani*, — M . ' . Loja ungurească, — M . ' . Loja nemțească, — M . ' . Orient, — dar admit, ca membri, pe lângă câțiva străini (Unguri, Nemți), și un *număr neînsemnat de Români*, corciți sau degenerați.

Ultimul grup, zis *Național*, e compus și el din *o sumedenie de Jidani*, — dintre care cei mai mulți își ascund originea, sub nume românești. Dar, el are, ca Mari Demnitari, foști Creștini (Greci, Armeni, Unguri), — care, buni de gură, impun respect neghiobilor de Români și îi împing să între în Lojele lor abjecte, convingându-i că vor face parte din o ASOCIAȚIE NAȚIONALISTĂ.

[4]) Fr. * * * I. T. ULIC,—L. cit., p.

IV. — MEMBRII FRANC-MASONERIEI DIN ROMÂNIA

Voiu lua, unul câte unul, cele șase grupuri masonice și voiu arăta *cine sunt* și *ce sunt* persoanele ce le compun.

Veți vedea că *Jidanii formează* IMENSA MAJORITATE *a Franc-Masonilor* din Țara Românească.

Restul e compus din străini, mai mult sa umai puțin românizați, — și numai din *câțiva Români* renegați... la care s'a mai adăogat, de curând, *un număr destul de impozant de Români naivi.*

GRUPUL FRANC-MASONIC PUR JIDĂNESC: „ORDINUL B'NAI B'RITH (I . ' , O . ' . B . ' . B . ' .), DIN CHICAGO

Ordinul Franc-Mason american „B'nai B'rith" posedă o mulțime de Loji, împrăștiate pe toată suprafața pământului.

Cele din România constituesc *Districtul* IX, al „Marei Loji Zion".

In aceste Loji *e interzis* unui Român să păsească pragul. Și ele sunt atât de strict *naționale-jidănești*, că exclud pe Jidanul ce nu și-a tăiat împrejur plozii scârboși.

Numitul District cuprindea, în 1927, o „Mare Lojă", al cărui comitet, — numit *III . ' . Saghedrin*, era compus din următorii FF . ' . Demnitari: [5]).

Preș. de onoare: Dr. ADOLPHE STERN,[6]) fost deputat țărănist,

Președinte activ: Dr. J. NIEMEROVER, Gross-Rabin, senator,

Vice-președinți: Dr. S. WEISSELBERGER și ADOLF GOLDSTEIN,

Mare mentor: JACQUES CRETESCU,

Mare secretar: MARCEL GOLDMANN,

Mare tezaurar: B. BERCOVICI,

Inspectori generali: Dr. H. SOLOMONOVICI și AD. SCHWARZ,

Membri: Dr. B. BAUBERGHER, — Director MAX. SAIDMAN, — Senator KARL KLÜGER, — și ALBERT STEINER.

Și notați bine, toate aceste persona-nagii sanhedrinice se aflau, înainte de războiu, în fruntea „Uniunei Evreilor Pământeni (U. E. P.). Iar astăzi ele conduc „Uniunea Evreilor Români" (U. E. R.).

Ambele aceste Uniuni sunt deci *sucursalele* Ordinului Franc-Masonic: „B'nai B'rith".

Districtul e mai compus din 23 Loji răspândite în întreaga țară:

1. Loja *„Fraternitatea"*, București, No. 380, — Președinte: Dr BERKOVITZ,
2. Loja *„Lumina"*, București, No. 354, — Președinte: Avocat Dr. FILIP CHEFNER,
3. Loja *„Peixoto"*, Brăila, No. 381, — Președinte: Dr. E. SILBERSTEIN,
4. Loja No. 381, — Președinte Dr. AL. Z. NESTORIAN,
5. Loja *„Viitorul"*, Buzău, No. 387, — Președinte: LEON GOLDSTEIN,
6. Loja *„Bien"*, Galați, No. 382, — Președinte: ISIDOR KLEINER.
7. Loja *„Egalitatea"*, Ploești, No. 393. — Președinte: GABRIEL M. PAPP,
8. Loja *„Concordia"*, Moinești, No. 394, — Președinte: LEON ROSENTHAL,
9. Loja *„Samoil"*, Iași, No. 583, — Președinte: Dr. H. SOLOMONOVICI,
10. Loja *„Menorah"*, Piatra-Neamț, No. 395, — Președinte: Director ALBERT ABELEȘ,
11. Loja *„Progresul"*, Roman, No. 393,
12. Loja *„Orient"*, Cernăuți, No. 669, — Președinte: Dr. BERTHOLD FRUCHT,
13. Loja *„Salom"*, Cluj, No. 1025, Președinte: arhitect EMIL DEVCSERI,
14. Loja *„Humanitas"*, Bacău, No. 1080, — Președinte: Dr. PERLBERGER,
15. Loja *„Ahava"*, Brașov, No. 1081, — Președinte: SZEGÖ ÁRPÁD.

Alături de aceste Loji, există sau au mai existat și altele ca:

16. Loja *„Caritatea"*, Vaslui,
17. Loja *„Maimonide"*, Huși,
18. Loja, *„Instrucțiunea"*, Focșani,
19. Loja *„Luptătorul"*, Craiova,
20. Loja *„Dr. Stern"*, T.-Severin,
21. Loja *„Montefiore"*, Pitești,
22. Loja *„Goodhart"*, Târgoviște,
23. Loja *„Cremieux"*, Bacău, etc., etc.

Cine dorește să cunoască *nominal* pe membrii acestor Loji n'are

[5]) ILUSTRUL ORDIN B'NAI B'RITH. *Marea Lojă „Zion", No. 9, România, Adunarea generală, Ședința din 23 Mai, 1927.*

[6]) Cine vrea să afle ce fel de dihanie veninoasă e acest ADOLF STERN n'are decât să citească cartea Doamnei ELENA PROTOPOPESCU, intitulată: *„Origina și aspectele problemei evreești*, din România" București, 1925.

© BCU CLUJ

decât să citească cartea Dlui prof. BOGDAN-DUICĂ: *„Ovreii Pământeni şi Subpământeni“*[7]), ce conţine o mulţime de *liste* amănunţite.

Ordinul jidano-masonic „B'nai B'rith“ e astăzi STĂPÂNUL NECONTESTAT *al Ţării Româneşti.*

El îndeplineşte, cu o tenacitate sălbatică, trei scopuri de căpetenie:

1. *Un scop* POLITIC, — conrupând pe politicieni şi împingând pe Jidani la cârma statului.

Şi, — după cum în Rusia „I . ˙. O . ˙. B . ˙. B . ˙.“, prin Banca Jidanului american SCHIFF, a finanţat *revoluţia*[8],—tot aşa şi România, prin băncile jidăneşti, el subvenţionează pe Jidanii comunişti, care au săvârşit atentatul dela Senat, — explozia dela Pirotechnie, — multiplele atacuri pe Căile Ferate, — şi cari, în momentul de faţă, ataţă *revoluţia* în Basarabia.

2. *Un scop* ECONOMIC, — acaparând comerţul, industria, agricultura, exploatarea pădurilor, a minelor (de petrol, de cărbuni), a apelor minerale şi mai ales a *furniturilor publice.*

Pentru înfăptuirea acestei ţinte, Ordinul „B'nai B'rith“ a creat *Marea Bancă* MARMOROSCH-BLANK,[9]) — care, rând pe rând, şi-a însuşit toate bogăţiile României mari, prin 115 *întreprinderi colosale,* înşirate în „Cartea de Aur“ a acestei Bănci.

Iată câteva citate din *circulara masonică* a I ˙. Sanhedrin al I . ˙. O . ˙. B . ˙. B . ˙., — înmânată tuturor Jidanilor, cu privire la înfiinţarea acestei Bănci:

„Comisia însărcinată să arate „Marei Loji *Zion*“ procedura de urmat, ca să ajungă la o mai repede realizare a proectului *pentru înfiinţarea unei Bănci,* — care va trebui să servească drept punct de plecare al *unei întregi* ORGANIZAŢII DE LUPTĂ ECONOMICĂ, — s'a întrunit Duminecă 5 Iunie, 1905, sub prezidenţia Fr . ˙. ADLER.

In urma discuţiilor urmate, s'au stabilit următoarele preliminări:

— — — — — — — — —

4. *Banca* NU SE VA AFIŞA *ca o instituţie a Ordinului.*

— — — — — — — — —

8. Pentru *evitarea* multelor formalităţi şi a *şicanelor posibile,* se va avea în vedere chestia dacă *nu ar fi preferabil să se transforme vre-o instituţie existentă,* — ca BANCA MARMOROSCH-BLANK, — decât să se creeze una nouă..

— — — — — — — — —

5. „Ilustrul Sanhedrin“ se va pune *imediat* în legătură cu *un număr de* PERSONALITĂŢI MARCANTE, *din Ţară* (actualii, foşti şi viitori miniştri, deputaţi şi senatori cu influenţă, şi alţi mari dregători ai Statului Român), *ale căror nume vor fi considerate ca o* GARANŢIE DE SUCCES pentru prompta realizare a instituţiei... Aceste personalităţi vor forma viitorul CONSILIU DE ADMINISTRAŢIE al Băncii“...

Şi, într'adevăr, BANCA MARMOROSCH-BLANK numără, — ca *membri în* CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE, — pe d-nii AL. CONSTANTINESCU (decedat), — C. BANU, — I. G. DUCA, — TOMA STELIAN (decedat), — C. ARGETOIANU, — General C. COANDĂ, — GR. FILIPESCU, — M. SĂULESCU (decedat), — AL. VAIDA-VOEVOD, — GR. IUNIAN, — I. RĂDUCANU, etc., etc.

De altfel, această Bancă, a Ordinului masonic: „B'nai B'rith“ are, în Ţara, 25 *sucursale,* — şi, în streinătate, 4 *agenţii,* anume: în Constantinopol, în Viena, în Paris, în New-York.

In plus, I . ˙. O . ˙. B . ˙. B . ˙. posedă, în 1926, 12 *mari Bănci jidăneşti* afiliate aflate în principalele oraşe ale României Mari: în Iaşi, — Ploeşti, — Craiova, — Galaţi, — Satul-Mare, — Cluj, — Timişoara, — Lugoş, — Caransebeş, — Chişinău, — Cernăuţi, — etc...

Ca exemplu, voiu cita:

Banca Moldova, din Iaşi (Directori: M. WACHTER şi W. DINERMAN),

Banca Centrală, din Ploeşti (Director: MAX SCHAPIRA),

Banca Timişoara, (Director: SIGMUND SZANA),

Banca Răzeşilor, din Chişinău (Director: I. SANIELEVICI), etc., etc.

Dar Jidanii nu sunt încă mulţumiţi.

Astfel Fr . ˙. LEON GOLDSTEIN, preşedintele Lojei „Viitorul“ din Buzău, — în referatul său la Adunarea Generală, din 1927, a „Marei Loji *Zion*“, de sub obedienţa I . ˙. O . ˙. B . ˙. B . ˙., — constată că:

„Sunt *prea puţine* bănci evreeşti în Ţara“.

Şi el propune:

„Să se înfiinţeze, IN TOATE ORAŞELE, bănci *evreeşti,* — cu capitaluri *evreeşti,* — cu acţionari *evrei,* — cu consilieri, administratori şi censori *evrei*“[10]).

3. Ordinul masonic „B'nei B'rith“ şi-a mai propus să realizeze şi un *scop* CULTURAL.

a) El vrea să *monopolizeze* PRESA, — pentru ca să conducă opinia publică, — şi a creat, atât în Bucureşti cât şi în provincie, o sumedenie de ziare cotidiane... printre care „Adevărul“, însemnat cu . ˙., stă în rândul întâiu.

b) El a înfiinţat *societăţi de* EDITURĂ *(Cultura Naţională* şi *Eminescu* din Bucureşti, — *Viaţa Românească* din Iaşi, — *Helicon* din Timişoara, etc.), — care să tipărească cărţi ieftine, broşuri de propagandă, şi să răspândească printre Români, ideile disolvante ale Franc-Masoneriei, ale socialismului şi ale comunismului.

Prin urmare, Ordinul masonic „B'nai B'rith“ îşi îndeplineşte, cu strictete, *planul de subjugare* POLITICĂ, ECONOMICĂ şi CULTURALĂ, a neamului românesc.

Iar noi, nemernicii, stăm şi îi privim, cu indiferenţa unor vite neînţelegătoare, — deşi simţim bine că ne fuge pământul de sub picioare.

Prof. Dr. C. PAULESCU

— — — *Bucureşti.* — —

[7]) NETCHVOLODOW. — Nicolas II et les Juifs.

[8]) BOGDAN-DUICĂ. — Ovreii pământeni şi subpământeni.

[9]) BOGDAN-DUICĂ... L. cit.

[10]) Buletinul M. ˙., L. ˙. *„Zion“.* Nr. 9, 1929, p. 76.

Eliminări.

Consiliul Centrului Studenţesc „Petru Maior“ din Cluj, format din preşedinţii şi delegaţii tuturor societăţilor studenţeşti, întruniţi în şedinţă plenară, a hotărît în conformitate cu deciziile repetate ale congreselor studenţeşti, eliminarea imediată **a membrilor săi din consiliu, înscrişi în partide sau tinerete politice.**

Reprezentanţii autorizaţi ai studenţimii clujene fac şi cu acest prilej, un călduros apel către domnii profesori şi opinia publică, străină de politicianism, ca să-i ajute în munca lor de a menţine studenţimea la rosturile ei universitare şi naţionaliste.

Preşedinte:
ss **A. Anderco.**
Secretar general:
ss. **V. Tănase**

© BCU CLUJ

Antisemitism de stat

Citind acest titlu mărunţii noştri oameni politici, adică politicianii: ignoranţi şi slugarnici, lacomi şi hrăpăreţi, fricoşi şi lipsiţi de simţ românesc, ori se sbârlesc de necaz că un „îndrăzneţ" le tulbură tihna remunerată a lăsităţii lor permanente, ori se întunecă la faţă de teamă că protectorii lor, Jidanii, pot fi prin asemenea titlu, atinşi.

In mintea lor, cu orizonturi tot mai strâmtorate de preocuparea intereselor materiale, nu se pot apropia aceste trei cuvinte: Antisemitism de stat. Nici starea actuală a României întregite, nici experienţa politică a României mici nu-i pot aduce la înţelegerea situaţiei post-belice, din care trebue să se afirme impunător şi irezistibil un antisemitism de stat.

Starea actuală a ţării mărite nu vor să o vadă, pentrucă au tot interesul ca această stare să dăinuiască în profitul Jidanilor, cari, aruncându-le fărâmiturile, s'au instalat, după metode talmudice, la banchetul României întregite, în fruntea mesei: obraznici, ameninţători şi exclusivişti.

Indărăt, în trecutul ţării, nu pot privi lacheii [1]) politicianii dela banchetul iudaic, pentrucă nu ne cunosc istoria; şi chiar dacă ar cunoaşte-o, nu au interesul imediat personal de a trage din acel trecut vre-un învăţământ.

Peste graniţă nu privesc lacomii lachei potoliţi din frământările banchetului iudaic, întins din sângele şi sudoarea bietului Român; nu se uită în vecini, pentrucă politicianul român ştie devora din averea statului dar nu se pricepe a deschide o carte şi a-i pătrunde conţinutul.

Ignorantul, cu pretenţii de cultură, nu ştie, că guvernanţii României nici dela Unirea Principatelor şi până la întrarea Vechiului Regat în războiu pentru întregirea neamului, au fost nu numai în particular antisemiţi, ci au au practicat o politică antisemită, ce s'a continuat dela un guvern la altul, independent de partidul căruia îi aparţineau. Şi liberalii şi conservatorii erau contra Jidanilor, adică: nu intoleranţi pe terenul religios — intoleranţă religioasă nu cunoaşte poporul român — ci conştienţi de gravitatea pericolului de a fi cotropiţi de un neam inasimilabil, duşmănos, disolvant, cu apucături de acaparare economică, ce duce fatal la stăpânirea politică robind şi înlocuind populaţia de baştină. Aceasta a fost grija permanentă a fruntaşilor politici din România mică, aşa cum se desprinde din cartea clasică a lui *Verax, L Roumanie et les Juifs*, pe care d-ta, politician al României întregite, n'ai citit-o. Citeşte-o şi te luminează: vei afla, că făuritorii şi conducătorii României lui Cuza-Vodă şi Carol I au practicat un neînfricat antisemitism de stat, în sensul *unei conştiente şi bărbăteşti apărări naţionale*. Şi dacă goana după afaceri, spre o rapidă îmbogăţire, îţi lasă şi o clipă de gândire obiectivă, va trebui să recunoşti, politician cu sgarda demisiilor în alb, că antisemitismul de stat al României mici i-a păstrat sufletul neprihănit de mentalitatea iudaizantă astăzi stăpânitoare, şi i-a menţinut energia vitală spre a se arunca în vâltoarea războiului de desrobire a neamului.

Dar vei răspunde isteţ, banal şi sec: „atunci se putea aşa ceva; acum nu se mai poate: războiul a schimbat total situaţia". Te trimet la altă carte, ca să afli ce se întâmplă în vecini: *în Polonia*, adică după războiul mondial, ce-mi invoci cu lăsitatea caracteristică politicianismului, ridicat la rangul de cea mai rentabilă profesie.

Acolo, în statul de curând renăscut din propria-i cenuşă, se-practică un antisemitism de stat, consequent şi efectiv, aşa cum rezultă din următoarele rânduri, citate din lucrarea Jidanului *Georges Gliksman*, întitulată *„L'Aspect économique de la Guestion juive en Pologne"* apărută la Paris în 1929 şi prevăzută cu două prefaţe semnate de doi profesori, probabil Jidani, unul dela Universitatea din Paris şi altul dela Universitatea din Geneva.

Reproduc în traducere paginile 169—170, privitoare la situaţia ce a ştiut să creeze guvernele şi autorităţile comunale poloneze, lucrătorilor jidani, spre a da protecţia firească muncitorilor poloni de baştină.

Citeşte şi te desmeticeşte şi mai ales scrutează-ţi conştiinţa, politician român, care te-ai îmbogăţit rapid prin arginţii lui Iuda.

Iată un reflex al *antisemitismului de stat* din *Polonia rediviva:*

„Cât despre politica puterilor publice faţă de lucrătorii Jidani, vom cita ca exemple câteva fapte recente.

Am subliniat mai înainte, analizând rezultatele generale ale recenzământului din 1921, proporţia neînsemnată de lucrători jidani în administraţia şi întreprinderile statului şi ale comunelor. Dela acea dată, în loc de îmbunătăţire, constatăm mai curând un regres. In industria tabacului, erau înainte de războiu vre-o 3000 de lucrători jidani. Chiar în fabricele nejidoveşti trebuia să utilizeze lucrători jidani (spre exemplu, în fabricele Kalinowski şi Przepiorkowski, la Varşovia, erau 50 de Jidani la 200 de lucrători). In momentul introducerii monopolului tabacului (în 1925) s'a concediat marea majoritate a lucrătorilor Jidani. Astfel la Varşovia, unde înaintea războiului erau circa 1000 Jidani la tabac, nu sunt astăzi decât 3 la un total de 1600 lucrători. La Grodno 500 de lucrători Jidani au fost concediaţi în 1925. In acest oraş Jidanii formau înainte de războiu 95% din toţi lucrătorii fabricii de tutun a lui Szereszewski, acum după monopolizare mai sunt 6%. Constatăm aceeaş situaţie în manufacturile de tabac dela Wilna, Bialustok etc. Muncitorii Jidani întrebuinţaţi de ani de zile în întreprinderile particulare, dovedind deci existenţa calităţilor lor profesionale, au fost înlăturaţi. Aceeaş soartă au suferit lucrătorii Jidani în distileriile de alcool şi în fabricele de chibrituri, din momentul ce aceste ramuri au fost monopolizate.

„Să amintim că în 1918, când

---

[1]) Expresia lacheu nu isvorăşte numai din dispreţul întemeiat al autorului acestor rânduri faţă de politicianii României întregite, ci este împrumutat dela un bogătaş Jidan din Londra, care conducându-şi până la capul scării oaspeţii creştini din aristocraţia engleză, spunea fiului său: *„Aceştia vor fi sau ginerii noştri sau lachei la palatele noastre"!*

Te întreb, iubite cititor, ce trebue să-şi zică Jidani între ei, despre politicianii români, cari nu au nici cel puţn mândria unui trecut de nobleţă?

Cam ce vor fi vorbind între ei, poţi deduce din aceste cuvinte ale unui Jidan din Moldova, când i s'a pus în vedere, că în executarea planurilor lui de îmbogăţire rapidă ar putea întâlni piedici: *„Nu te teme, pe cei mari îi plătesc, pe cei mici îi stuchiesc* (scuip)".

© BCU CLUJ

guvernul polonez a luat în mână direcţia imprimăriei naţionale la Varşovia, unul din primele acte a fost concedierea tuturor lucrătorilor Jidani, cari erau acolo întrebuinţaţi. *In anii 1918 şi 1919 cei 6000 lucrători Jidani la Căile Ferate, întrebuinţaţi pe teritoriul vechiului Regat al Poloniei şi în Galiţia, au fost daţi afară din serviciu.*

„O situaţie analogă se manifestă în întreprinderile comunale. O anchetă a fost organizată, în această chestiune de Biroul muncii, pe lângă sindicatele muncitoreşti, în 30 de oraşe poloneze. Ancheta a confirmat faptul, de altfel cunoscut, că deşi Jidanii reprezintă o mare proporţie în populaţia urbană, proporţia lucrătorilor Jidani în birourile şi întreprinderile comunale este foarte slabă. Spre exemplu la Varşovia, unde Jidanii formează circa 33% din populaţie, nu sunt printre lucrătorii comunali decât 4%. La tramvaele Varşoviei la un total de 4721 funcţionari, sunt 4 Jidani, primiţi acum de curând şi după mai multe intervenţii din partea reprezentanţilor lucrătorilor Jidani".

Iată ce pot face Polonezii în casa proprie a naţiunii lor.

Noi ce facem de 10 ani încoace în România întregită, în căminul neamului nostru?

Nu este locul să întreprind un rechizitoriu. Ii simte conţinutul orice Român de baştină în conştiinţa lui: chiar şi devotaţii habotnici ai disciplinei de partid, în momentele rare de reculegere, când şi în ei mai palpită simţul iubirii de glie.

Dar nu mă pot opri, ca terminând, să nu întreb: la noi după războiu s'au împuţinat printr'o politică de stat? ori, prin ticăloşia guvernanţilor României întregite, s'au înmulţit Jidanii în funcţiile publice, la Căile Ferate, în diferitele întreprinderi, cu caracter economic, ale statului?

Mi-e ruşine, ca Român, să fixez răspunsul cititorului.

Concluzia: nu o situaţie internaţională schimbată te poate împiedeca să-ţi faci datoria de gospodar prevăzător în propria-ţi casă; ci propria-ţi netrebnicie, isvorâtă dintr'un suflet bicisnic şi înstrăinat.

I. C. CĂTUNEANU

Y. M. C. A. face propagandă antimilitară

In ziua de 28 Aprilie vor veni la Bucureşti doi noui inspectori ai Umanităţii, Donald Grant **şi** Kaspar Mayr, **trimişii „Asociaţiunii pentru reconciliaţiunea popoarelor"** (International Fellowship of Reconcilation), **asociaţiune ce organizează grupuri de tineri (objecteurs de conscience), cari să refuze serviciul militar, pentruca bandele judeo-comuniste să poată năvăli în statele burgeze, înscăunând domnia lui Israel.**

Acei cari citesc „La Réconciliation" — **publicaţiunea acestor „pacifişti" vor vedea coloane întregi consacrate articolelor pline de indignare pentru teroarea albă din Italia, Ungaria Spania şi România, dar nu vor găsi nici măcar un rând sau câteva cuvinte de compătimire, pentru miile de credincioşi creştini, ucişi zilnic de bestiile jidăneşti, cari conduc astăzi Rusia Pravoslavnică.**

„Reconciliaţiunea" **este condusă de Jidani, de predicatori adventişti şi de agitatori comunişti. Astfel secţiunea din Franţa, are de şefi pe** Henri Roser **(Jidan), o doamnă** Drevet, **care a suferit şi condamnări pentru agitaţiuni antimilitare şi** Marc Sagnier, **preot răspopit, ce ar face bună pereche cu** Gala Galaction, **cel care terfeleşte haina preoţească prin Sinagogi, unde se sărută cu rabinii şi prin lojile francmasonice, unde este „frate" cu ateii.**

Mai mare în Canada este Richard Roberts, **predicator adventist, în Cehoslovacia** Heinrich Tutsch, **agitator comunist, iar în România Jidanul Sigler (Relgis), din îndemnul căruia s'a înfiinţat la Bucureşti** „Liga femeilor pentru pace şi libertate", **cu sediul în Str. C. A. Rosetti No. 7. Această ligă a primit dela** „Internationaler Versöhnungsband" **din Viena, o adresă**[1]), **prin care se recomandă doamnelor membre, ca în vedera primirei celor doi musafiri, să ia înţelegere cu D-nii** Stewens, M. Sterian **şi** Dr. Popescu, toţi conducători la Y. M. C. A.

Iată deci activitatea ce se desfăşoară la Y. M. C. A.: prietenie cu cei care dispreţuiesc ostirea şi cultivarea tinerilor în spirit pacifist, care va merge mâine până la refuzul de a îndeplini datoria de ostaş.

„Asociaţia Studenţilor (?) Creştini", **Sora Y. M. C. A.-ei, este patronată de S. Sa** Tit Simedrea... **şi primeşte instrucţiuni dela** adventişti.

Nu ştim ce măsuri va lua Siguranţa şi nu ştim când guvernanţii se vor hotărî să desfiinţeze acest cuib comunist, ce se intitulează „creştin", dar noi le spunem pacifiştilor triunghiulari, de speţa prodromitului Sandu Tudor, **să ne scutească de vizita celor doi musafiri nepoftiţi, căci altfel... Barbusse se va felicita că a scăpat aşa uşor în 1926.**

ION V. EMILIAN.
— Bucureşti —

[1]) Adresa va fi publicată în facsimil în No. 5 al Buletinului Anti-judeo-masonic, ce apare la Bucureşti.

Din viaţa lui Gheorghe Sion, actual cetăţean de onoare al Clujului.

Note.

Pe la sfârşitul anului 1881, în Iaşi, la autorităţile Ad-tive, Prefectura de poliţie şi Prefectura de Judeţ, era mare nelinişte, din pricină că, Consulul Rusesc din Bucureşti a intervenit pe lângă autorităţile noastre să ia măsuri pentru descoperirea falşificărilor rublelor ruseşti, care începuseră a-şi face apariţia într'un mod periculos.

Era o societate de Jidani legaţi între ei cu Jidanii din Berlin, din Londra şi Iaşi. Din sechestrarea diferitelor corespondenţe s'a dovedit vinovăţia lor. Falşificarea se făcea cu ajutorul unor plăci de cleiu de morun, albe foarte transparente, având pe deasupra încrustat, în mod foarte perfect şi exact desemnele şi imprimatele biletelor de bancă naţională Austriacă. Jidanii fabricau evident diferite bilete false, fie ruseşti, fie a altor ţări.

Important este că afacerea fiind dată pe mâna justiţiei, Curtea de Apel a fost nevoită

© BCU CLUJ

să-i achite, fiindcă codul penal nu prevedea pedeapsa pentru banii falsificaţi, afară din ţară.

Această achitare făcu ca Rusia să intervină în mod foarte energic la Bucureşti şi guvernul vroia să destituie pe unii judecători şi cu mare greutate afacerea s'a clasat.

De aici se văd încurcăturile, ce pot să facă Jidanii. Note asupra acestor chestiuni oficiale, se pot vedea la Biblioteca Universităţii din Cluj.

GH. SION
fost procuror la Curtea de Apel, când s'a judecat afacerea de mai sus.

Profanare Iudaică

Fostul palat al Domnitorului Alex. Ioan Cuza, din Iaşi, sediul Băncii Marmorosch-Blank et Co.

Iată o pagină de durere şi ruşine naţională.

Vechea capitală a Moldovei, oraşul atâtor fapte istorice, păstrează încă urmele trecutului glorios, contrastând cu prezentul decadent.

Călătorul cercetător, trecând prin *Iaşi*, va străbate şi principala stradă, care poartă numele energicului Domn *Alex. Lăpuşnianu*. Dacă va fi atent, coborând spre Piaţa Unirii, va observa pe partea stângă o clădire cu un singur etaj şi cu o particularitate în înfăţişarea ei exterioară.

Aceasta este ultima reşedinţă Domnească a lui Alex. Ioan Cuza. Palat sau casă domnească, nu importă cum îi vom spune; destul că astăzi, cu unele modificări la întrarea principală şi la geamurile dela parter — amenajate pentru vitrină cu gratii mari de fier, ca la orice bancă jidovească — această casă, a fost acaparată şi transformată în „Banca Marmorosch, Blank & C.".

Privită depe trotuarul opus, ni se înfăţişează întreaga clădire, ca o modestă locuinţă a unui vechiu boier sau ca un modest local public din zilele noastre. Aceasta ne poate spune, că localul a fost cumpărat relativ eftin, faţă de valoarea lui istorică. Dar... ambiţia samsarului, cămătarului, şi zarafului jidov, a fost mare. Isdraiel a fost satisfăcut! Poporul său ales, dictează din palatul domnesc, prin puterea banului...!

Dacă privim localul în exterior, observăm: etajul I, îşi păstrează vechea înfăţişare; parterul ne prezintă vitrinile largi, în gratii mari de fier pe care stă monograma sfidătoare „B. M. B.", iar deasupra, pe frontispiciul clădirei stă şi acum turnat în bronz, stema ţării şi coroana Regatului încadrată de doi lei înaripaţi.

Aceasta te face să crezi că, este şi acum locuinţă domnească sau Palat Regal, dacă pe un perete din faţă n'ai observat o placă de marmoră neagră în mărimea 90/70 cm., pe care stă scris cu litere de bronz... sau de aur...!

„ULTIMA REŞEDINŢĂ DOM-"
„NEASCĂ DIN IAŞI DELA ANUL"
„1859 PÂNĂ LA ANUL 1862, A"
„LUI ALEXANDRU ION CUZA"
„PRIMUL DOMN AL PRINCI-"
„PATELOR UNITE ALES PRIN"
LIBERA VOINŢĂ A POPORU-"
„Lui".

Ţintuită în cele patru colţuri, în peretele fostei reşedinţi domneşti, această placă funerară ne pecetluieşte nepăsarea şi uitarea noastră faţă de trecut şi nerusinarea Jidovului zaraf, care a ţinut să-şi răsfeţe hoiturile lui Iehova, în palatul Domnitorului Cuza!

...Nu ne va surprinde, dacă am afla că această placă comemorativă, a fost pusă acolo prin cheltuiala şi grija Jidanului bancher!

...Aceasta doar ca să arate tuturor celor ce trec prin viaţă... şi prin Iaşi. că zaraful Blank, a moştenit locuinţa Domnitorului Alex. Ioan Cuza, primul domn al Principatelor Unite.

Avem un comitet al monumentelor istorice care funcţionează pe lângă Ministerul Cultelor — actualmente al Instrucţiei şi Cultelor — cu subvenţii şi cheltueli de „cercetări şi îngrijire", de zeci de milioane, prezidat de oameni de înaltă cultură.

Există în această capitală a Moldovei o Universitate cu profesori de istorie naţională, profesori de Belle-Arte şi mulţi alţi savanţi, sociologi şi filosofi. Cum se poate că pe nici unul nu l-a impresionat această profanare şi nimeni nu şi-a spus cuvântul hotărîtor, pentru salvarea unui monument istoric!?

Cum de n'au protestat la Liga Drepturilor Omului, sau la Liga Naţiunilor, aşa cum ştiu să protesteze când se atinge cineva de un perciune de Jidan din cuprinsul României Mari?

Unde au fost înalţii magistraţi, militari şi preoţi, cari au condus odinioară destinele poporului şi i-au ocrotit cultura sa Naţională?

Unde au fost ochii şi sufletul acelor politiciani cari reprezintă Naţiunea?

Unde au fost toţi cărturarii acestui neam, de n'au făcut o listă de subscripţie publică, pentru răscumpărerea acestui sfânt locaş?

Numai cu diurnele depe o singură zi, a înalţilor reprezentanţi ai Naţiunii, s'ar fi putut salva această clădire, care na putut costa mai mult de două, trei milioane şi care putea fi făcută muzeu naţional, în care generaţiile viitoare să găsească relicvele trecutului nostru.

Se creiază instituţii cu personal şi cheltueli de sute de milioane, numai din ambiţii politice şi pentru un moment istoric nu se pot găsi câteva milioane!

Trăim într'o ţară bogată, populată de un neam viguros şi cu un bogat şi frumos trecut istoric. Nenorocul, că istoria a vroit cu el, să-l pună în calea străinilor şi al răutăţilor.

...Dispreţul pentru trecutul şi cultura unui popor, de însişi urmaşii lui, este semnul dureros al decadenţii sale.

...Poporul ales al lui *Iehova*, după ce a cuprins toate ramurile de viaţă politică, economică şi culturală, ne-a acaparat şi mituit şi *trecutul cultural*.

G. FĂCĂOARU
— Iaşi. —

Români!

Dacă voiţi să vă luminaţi asupra primejdiei franc-masonice, citiţi

„Buletinul „ANTI-JUDEO-MASONIC"

Organ al institutului de cercetări judeo-masonice.

Str. CAROL Nr. 9 — BUCUREŞTII.

© BCU CLUJ

Corespondenţă din Basarabia

Două mentalităţi Basarabene deosebite

Mi-a fost dată ocazia să petrec câteva clipe plăcute în familia unui profesor secundar din Chişinău Basarabean de origină şi de a cărui sentimente româneşti eram de mult încredinţat.

Intâmplător am cunoscut aici pe un alt profesor secundar din Cetatea-Albă, şi unul şi altul cu numele de familie terminat în *„schi“*, dar cu concepţii naţionaliste diametral opuse.

Discuţia a început asupra mişcărilor comuniste din Basarabia şi din felul cum a decurs, am putut vedea ce covârşitor rol joacă centrul cultural, în mijlocul căruia lucrau aceşti dascăli ai şcoalei româneşti.

Pe când unul înfiera orice încercare de atentat la siguranţa statului în care trăeşte, celalalt apăra orice fel de mişcare ce ar putea duce la schimbarea actualei stăpâniri româneşti.

Pe când unul îşi făcea o mulţumire în citirea unui articol publicat de el într'o gazetă românească, celălalt găsea o crimă ce se va „ispăşi“ mâine în faţa unei noui administraţii.

Nevrând te întrebi: oare la Cetatea-Albă, noi avem mulţi profesori asemănători acestui domn?

Ce Român conducător a destinelor de mâini, poate da o şcoală cu asemenea profesori?

Ridicaţi-i d-lor conducători de astăzi pe toţi ceice poartă cuvântul antiromânismului şi transplantaţi-i în Oltenia sau în Muntenia pentru câţiva ani, pentru a-şi putea face o educaţie naţională, pentru a putea vedea clar că acest Stat care astăzi le dă pâinea de toate zilele e tot acelaş ce o va da şi copiilor lor.

Faceţi-i să înţeleagă, că dela Nistru, nu va plecà Grănicerul Român până nu va muri ultimul purtător de armă.

DELA O AGAPĂ

Nu de mult, la Orhei, din motive necunoscute, a fost schimbat prefectul judeţului, dl Dr. *Coteanu*, fiind înlocuit cu decanul Baroului Orhei dl *M. Rusu*.

Baroul şi membrii Tribunalului Orhei, amical i-au oferit, noului prefect, o masă la clubul obştesc. Intre alte cuvântări, a ţinut să vorbească şi unul din avocaţii jidani, asupra căruia planează bănuiala că ar fi în legătură cu organele sovietice şi care fusese arestat în vederea unor cercetări în scandaloasa afacere *Caramanov-Tibacu*, cu câteva zile înainte de căderea vechiului prefect.

Printre cuvintele de laudă aduse dlui Mihalache Rusu, a căutat să sublinie că se simte foarte mulţumit de schimbarea făcută, socotindu-se o cauză indirectă a acestei schimbări.

Specula, acest Jidănaş, căderea doctorului Coteanu, ca fiind provocată de „îndrăzneala“ ce o avuse de a-i denunţa şi a-i tulbura în socotelite ce le făceau în umbră şi mai mult, avea aerul să dea un avertisment noului prefect, de a tolera orice mişcare pornită din partea lor, pentru a-şi putea menţine scaunul ocupat.

Cred că toţi au rămas surprinşi de îndrăzneala pe care o au aceşti „bănuiţi“, de a se erija în dătători de sentinţă condamnatoare, faţă de acei ce îndrăznesc să tulbure maşinaţiunile lor subversive.

Dacă atmosfera prietenească în mijlocul căreia s'a petrecut faptul, n'a dat posibilitatea nimănui să răspundă cum trebuia îndrăznelii prepusului comunist, toţi am rămas încredinţaţi, că bazaţi pe integritatea noului prefect, putem aştepta că va reacţiona cum trebue atunci când cioclii Tării Româneşti vor încerca să ridice capul.

Avocat C. POPOIU
— Orheiu. —

Cooperaţia ca unic mijloc pentru consolidarea economică a României Mari

Din zi în zi se vorbeşte şi la noi tot mai mult despre cooperaţie şi aceasta este un indiciu din cele mai semnificative, despre izolarea economică a individului faţă de lipsurile crescânde şi greutăţile tot mai mari în asigurarea existenţei lui, izolare ce face ca individul să nu poată lupta cu succes contra speculei muncii şi capitalului lui, decât numai prin întovărăşiri ce constituesc singurul mijloc onest, pentru satisfacerea unui scop comun.

Toate aceste tovărăşii născute numai din nevoile poporului cu munca, capitalul şi puterea lui de producţie şi consumaţie, se numesc *societăţi cooperative* şi scopurile lor sunt:

1. *Să înlăture pe fabricant sau exploatator şi câştigul să se împartă membrilor asociaţi sub forma de primă de muncă sau producţie şi dividend, în raport cu munca şi capitalul depus în întreprinderea comună ce constitue cooperativa de producţie.*

2. *Să înlăture pe cămătar şi să dea posibilitatea membrilor ca să-şi procure credit ieftin şi să-şi asigure o dobândă dreaptă economiilor prin cooperativa de credit sau banca populară, al cărei câştig se împarte asociaţilor sub forma de dividend, în raport cu capitalul vărsat şi restituiri de dobânzi în raport cu împrumuturile făcute.*

3. *Să înlăture pe comerciant pentru ca prin cooperativa de aprovizionare în comun sau de consum, să aprovizioneze direct dela producători pe asociaţi, care îşi împart câştigul anual, sub forma de primă de consumaţie, în raport cu consumaţia făcută şi de dividend, în raport cu capitalul vărsat.*

4. *Să înlăture pe samsar, pentru a asigura producătorilor agricoli şi industriali, o dreaptă valorizare a produselor lor, prin cooperativa de desfacere în comun, al cărei câştig se împarte între asociaţi, sub forma de primă de desfacere în comun, în raport cu produsele depuse spre vânzare în comun şi de dividend, în raport cu capitalul vărsat în cooperativă.*

5. *Să înlăture pe marele proprietar al locuinţelor de închiriat şi să asigure asociaţilor, prin cooperativa de construcţiuni, dreptul de proprietate asupra unor locuinţi modeste dar higienice, prin contribuţii uşoare şi într'un timp mai îndelungat, etc.*

La noi în ţară, aproape toţi aceşti intermediari sunt străini de neamul şi aspiraţiunile noastre şi urmele lor sunt asemenea celor lăsate de omizi sau lăcuste prin sărăcia şi jalea ce-o aruncă în popor.

Aproape că nu există scop onest, care să nu poată fi satisfăcut, prin societatea cooperativă, dacă odată cu necesitatea naşterii ei, se pune la contribuţie, pe lângă tot spiritul de jertfă solidară al asociaţilor, şi capi-

© BCU CLUJ

tal, bună credinţă şi conducere înţeleaptă.

In oricare din formele ei, cooperaţia aduce asociatului o valorizare dreaptă a muncii, capitalului şi produselor lui şi-i creiază economii, chiar şi prin consumaţie.

Dacă începuturile cooperaţiei, mai apropiate de forma ei de astăzi, datează de prin secolele XVII şi XVIIII, la noi în ţară ea s'a manifestat întâiu, în anul 1893, când s'au înfiinţat primele cooperative de credit sau bănci populare.

Premergătorii mişcării cooperative practice, din ţara noastră, au fost învăţătorii şi preoţii şi ea este desvoltată mai mult în România veche.

Frumoasele rezultate obţinute însă, şi în teritoriile alipite, în deosebi în cooperaţia de credit, întăreşte tot mai mult credinţa, că nu departe este timpul când şi pe ogorul cooperaţiei nu va mai fi deosebire între fiii aceluiaş neam.

Dacă după închegarea României Mari, la finele anului 1918, erau în întreaga ţară *2965 bănci populare* cu 641.359 membri, la finele anului 1927 funcţionau *4766* cu un număr de 962 mii 515 membri, având un capital vărsat de Lei 1.265.465.317 fonduri de rezervă şi prevedere în sumă de Lei 187.200.587,84 şi un fond cultural de Lei 9.107.064,94, în timp ce depunerile spre fructificare erau de Lei 964 mil. 849.080,39 şi, cu toate investiţiile şi plasamentele, împrumuturile acordate sătenilor se ridicau la 3 miliarde 452.234.915,78, iar bilanţul general totaliza suma de Lei 4.414.494.398,82.

Ajutorul Statului s'a manifestat într'o măsură destul de largă, ajutând băncile populare prin împrumuturi, ce egalau aproape capitalurile lor.

Celelalte feluri de manifestare ale cooperaţiei sunt desemenea în plin progres şi încheierea fiecărui an măreşte numărul şi puterea societăţilor cooperative, aşa că astăzi aproape o pătrime din populaţia ţării, lucrează cu ardoare pe ogorul cooperaţiei.

Deşi progresele mişcării cooperative din ţara noastră sunt evidente, frământările şi meschinăriile politice din ultimii ani au fost o piedecă dureroasă în avântul ei.

Desele schimbări ale legii pentru organizarea protejarea, îndrumarea şi controlul cooperaţiei, ca şi organelor pentru aplicarea ei, au dezorientat mult pe cei însufleţiţi pentru această frumoasă mişcare.

De certurile politice şi desele schimbări ale legiuirilor profită însă străinii, care deţin cea mai mare parte din bogăţiile ţării.

Distrugând prin exploatările lor orice posibilitate de reexploatare a acestor bogăţii, aduc pe săteanul român izolat, în nenorocita situaţie din timpul Fanarioţilor sau iobăgiei.

Prin specula lor asupra muncii, producţiei şi capitalului naţional, deslănţuesc crize ce contribuesc la sărăcirea săteanului nostru şi înstrăinarea bunurilor lui.

Dacă după unirea tuturor Românilor s'ar fi dat cu totul la o parte satisfacerea intereselor personale şi de partid şi s'ar fi dus o politică raţională pentru apărarea economiei naţionale, alta ar fi fost situaţia ţării şi altele roadele cooperaţiei.

Mult mai mult ar câştiga ţara dacă urmaşii învăţătorilor şi preoţilor din 1893, s'ar ocupa mai puţin de politică şi mai mult de bunăstarea săteanului român, organizându-l în societăţi cooperative de producţie, credit, consum, etc. etc.

Ca apostoli ai neamului şi luminători ai satelor, este o datorie naţională pentru ei, de a-şi da seama de distrugerea şi înstrăinarea bogăţiilor noastre naţionale.

Să pornim deci la adevărata luptă pentru consolidarea naţională a României Mari prin jertfe, ce nici când nu vor egala pe a celor 800.000 de eroi, ce ne-au lăsat o ţară cu mari bogăţii scăldate în sângele lor.

Oare nu ne creapă obrazul de ruşine sub terfelirea acestei mari jertfe de atâtea lifte străine?

Dar, pentru că încă nu este prea târziu, să ne trezim din letargia noastră economică, ce avem faţă de generaţiile viitoare, care vor avea tot dreptul să ne blesteme pentru că i-am născut servitori în ţara lor!

Din uşa altarului, caşi depe catedră, faceţi educaţie cooperatistă sătenilor, îndrumaţi-i, sprijiniţi-i şi organizaţi-i în cooperative, singurul mijloc pri care putem ajunge stăpâni în ţara noastră.

Nu uitaţi că, înainte de a proceda la înfiinţarea unei cooperative, să cereţi sfaturi şi îndrumări, nu dela politicianii care vă făgăduesc tot ce nu pot să vă facă,, ci dela Stat, prin Oficiul Naţional al Cooperaţiei Române din Bucureşti, strada General Berthelot No. 11 sau dela secţiile lui regionale din Bucureşti, Iaşi Craiova, Cluj, Braşov, Timişoara, Cernăuţi, Galaţi şi Chişinău.

Căutaţi ca întotdeauna să porniţi uniţi şi hotărîţi la această luptă economică, în număr cât mai mare şi şi cu mijloace cât mai puternice, pe care de obiceiu le puteţi aduna cu mai mult succes în perioda când săteanul îşi valorizează produsele lui.

Formaţi-vă elemente de conducere technică prin tinere vlăstare ce puteţi trimite la şcolile de contabilitate şi educaţie cooperatistă şi vânzători-diriginţi ale Oficiului Naţional al Cooperaţiei Române, cu ale căror diplome de absolvire tinerii beneficiază de termen redus la îndeplinirea serviciului militar.

Orice început este greu şi cu atât mai puţin în cooperaţie, cărei Statul îi dă un larg sprijin îndeosebi în organizarea, îndrumarea şi controlul ei.

Duşmani vom avea destui, dar bucuria biruinţii va fi cu atât mai mare cu cât lupta ce vom duce-o va fi mai aprigă.

Oţeliţi în luptele noastre seculare, nu ne vom da bătuţi nici de astădată.

Dumnezeu să ne ajute!

Ilie S. Caodreanu.
— Cluj. —

L. A. N. C. Roman

S'a depus candidatura preşedintelui nostru suprem Dl A. C. Cuza, **pentru locul de deputat de** Roman, **loc declarat vacant prin numirea Dlui Inginer Hoisescu, în postul de director al Moldovei.**

Alegerea are loc în ziua de Duminecă 4 Mai. **A reuşit să se depună lista No. 1. Jidanii şi Jidăniţii, dându-şi seama de personalitatea Dlui profesor Cuza şi de curentul ce-l are în masele ţărăneşti, şi-au mobilizat toate forţele, pentru a-i compromite reuşita.**

Cum supremul nostru preşedinte trebue să între în parlament, este de datoria tuturor organizaţiilor L. A. N. C. să mobilizeze toate forţele de care dispune şi să vie alături de El, asigurându-i isbânda.

In ziua de 22Aprilie ora 10 a. m. va avea loc o mare întrunire publică în oraşul Roman.

Toate Duminecile şi sărbătorile, până la 4 Maiu 1930, sunt zile de propagandă.

Cetiţi
Infrăţirea
Românească

© BCU CLUJ

Un răspâns, în chestie de cooperaţie

In nr. dela 1 Februarie a. c. al revistei „Infrăţirea Românească", sub titlul *„Oficiul Naţional al Cooperaţiei... române* sau *guvernamentale"* a apărut un articol cu semnătura „Cooperator Efectiv", la care articol ţin să răspund următoarele:

De sigur că nici guvernarea de azi nu este fără greşeli. Dar de când e lumea, greşelile se judecă după intenţii şi nu cred că există suflet nepărtinitor, care să acuze guvernarea actuală, că ar nutri intenţiuni rele, faţă de mişcarea cooperatistă şi de cei cari stau în slujba ei.

Dimpotrivă. Intenţiile actualului guvern sunt să scoată cooperaţia de sub tutela şi influinţa politicei şi, să creeze din ea o instituţie autonomă, cu orice măsuri legale şi cu orice jertfe. Iar când e vorba de asemenea reforme mari, suferinţa unui om, a o sută ori a mai multora, înseamnă puţin pe lângă opera mare care se face.

Cine ştie ce-i cooperaţia, trebue să înţăleagă, că ori avem o cooperaţie de stat şi atunci statul să o facă, să o finanţeze şi controleze ori avem o cooperaţie autonomă şi răspund de ea cooperatorii. Raporturile de până azi dintre cooperaţie şi stat şi dintre cooperaţie şi partidele politice, n'au fost raporturi legitime, ci raporturi de concubinaj, cari nu mai puteau dăinui. Iar dacă cooperaţia va avea să sufere, în faza de trecere, dela starea de dependenţă la cea autonomă, suferinţa ei, oricât ar fi de mare, e nimic, pe lângă avântul şi înflorirea ce va urma după aşezarea instituţiei pe temeiurile noui.

Pentru o nouă orientare a cooperaţiei se cere mai întâi o lege nouă, care a şi venit.

Putea guvernul să încredinţeze aplicarea nouei legi exclusiv celor cari erau împotriva ei? Putea să-i elimine? Nu! Guvernul a recurs la o măsură înteleaptă şi umană. A deschis drumul unor elemente preţioase, ţinute până aici în umbră, încredinţându-le şi lor rolurile de conducere, fără eliminarea celor cari puteau sabota munca de nouă orânduire. Pentru acest act logic, just şi moral, nu este bine să se acuze Oficiul Naţional că ar fi guvernamental.

Intre cei avansaţi se află şi actualul dir.-general, dl *Mladenatz*, cel mai bine pregătit, cea mai marcantă personalitate a cooperaţiei române. Dacă nu l-am avea, ar trebui să-l căutăm şi să-l importăm de undeva. Că astăzi stă mai presus de foştii săi superiori? E aceasta o nedreptate? Omul muncei sale, dl Mladenatz, trebuia să fie mai demult la locul ce i se cuvenea.

Dl. *Şandru Augustin* din Viştea, e un cooperator distins din jud. Făgăraş şi nimenea nu era mai mult chemat din acest judeţ să ocupe un loc conferenţiar, pentru a crea o mişcare de dimensiuni mai mari în ţinutul Făgăraşului. Căci atât la Făgăraş cât şi în celelalte judeţe ardelene, avem mai întâiu lipsă de mişcare şi organizare.

Tânărul *Ciricâ*, are o frumoasă diplomă de absolvent al Academiei comerciale din Cluj. Al cui loc l-a ocupat acest tânăr? Cine a fost alungat sau trecut în cadrele auxilire din cauza acestui tânăr? Şi cine poate socoti de post şi de plocon politic locul de subcontrolor de ultimul grad ocupat de un om cu pregătire academică?

Cât mă priveşte pe mine personal, am muncit pentru cooperaţie o viaţă şi voi mai munci până la mormânt, pentrucă cred în ea. O mulţime de cooperative şi bănci populare sunt răsărite pe urma muncei mele.

Indiferent de partidul care e la putere eu fac cooperaţie. Regret că am primit în luna Iunie 1929 să fiu conferenţiar oficial, dar n'am ocupat locul nimănui. Dovada regretului meu este că înainte de-a şti că e cineva nemulţumit de poziţia mea, şi înainte de a citi revista „Infrăţirea Românească", am demisionat, pentru a avea mai mare libertate de acţiune, aşa că astăzi muncesc şi mai mult fără să mai am vr'un ajutor dela Oficiul Naţional.

Ion Podea, conferenţiar.
— Braşov —

Creştinism — Iudaism

Indemnuri de Sfintele Paşti

Creştinismul a venit în rândul întâiu pentru a perfecţiona o lege, ori dacă vreţi, o religiune, relativ bună, ba absolut bună în raport cu împrejurările în cari a fost dată legea Sinaitică; iar în rândul al doilea acelaş creştinism a avut de scop nimicirea religiunilor păgâne. La lumina istoriei, observăm că doctrina lui Isus a câştigat mai mult în punctul al doilea, decât în cel dintâiu. Cu alte cuvinte, umilul fiu al Mariei din Nazaret, a fost recunoscut mai uşor şi în mai mare măsură de Fiul adevărat al lui D-zeu, din partea celor nealeşi din veac, decât din partea poporului ales.

Pentruce s'a întâmplat aşa? . . . până azi nimeni n'a dat un răspuns precis.

Deşi aşteptarea Mântuitorului era generală, — se aştepta Hristos din partea tuturor popoarelor — totuşi pe când celelalte popoare împreună cu cei într'adevăr aleşi din neamul ales, aşteptau un mântuitor care să-i mântuiască aşa cum va afla de bine El, Mântuitorul, o parte mare a neamului ales aştepta şi ea ce e drept un mesia, zic mesia, pentrucă de fapt ei nu aşteptau un mântuitor, ci un trimis cari să-i fericească; nu cum va vrea acel trimis, ci aşa cum ei de mult au voit: să-i facă stăpânii şi proprietarii întregei lumi. E mare deosebire, între aceste două feluri de doruri: deoparte dorul spiritului, de alta dorul trupului; deoparte se aşteaptă mântuirea sufletului, de alta fericirea materială egoistă şi exagerată.

Intr'o bună zi — în veci binecuvântată să fie acea zi — „Unul născut fiu al lui D-zeu descinde pe pământul acesta, plin de dureri şi suferinţe, pentru a mântui pe acei cari într'adevăr căutau mântuire. Şi lucru curios, la Isus vedem că au alergat nu numai aceia cari îl aşteptau pentruce într'adevăr a venit, ci au alergat la dânsul şi doritorii de fericire materială egoistă; şi nu odată, ci neîntrerupt aproape. Ori doar mai multe sunt cazurile când vorbeşte cu ucenicii decum vorbeşte cu fariseii, (căci aceştia erau cari aşteptau nu pe mântuitorul lumii, ci un rege-dumnezeu al iudeilor şi numai al iudeilor), ori a spus Isus mai multe fericiri ucenicilor săi decât vaiuri cărturarilor şi fariseilor? Nu! Şi tocmai din această împrejurare îmi permit a conclude că toţi aceia cari au cunoscut atunci pe Isus, şi împreună cu gloatele părândate pe acest pământ până în prezent, şi împreună cu cele cari se vor mai părânda pe acelaş pământ până la sfârşitul veacurilor, va să zică aceia, aceştia şi viitorii oameni cari au avut, au, şi vor avea cunoştinţa lui Isus fiul Mariei din Nazaret, fie chiar şi numai în chip omenesc, la lumina istoriei, au recunoscut, recunosc şi vor recunoa-

© BCU CLUJ

ste în acel Isus, pe trimisul lui Dumnezeu; ba îndrăsnesc a afirma, mai mult: au recunoscut, recunosc şi vor recunoaşte că Isus este cu adevărat Fiul lui Dzeu. Cred că vor fi de acord şi onoraţii cititori îndată ce vor reflecta puţin, cumcă prezenţa şi cuvintele Omului-Dzeu e imposibil să nu-i fi făcut să-L recunoască, mai ales cu ajutorul semnelor cognoscitive ce posedau dela proroci.

Legea veche, pentru a cărei perfecţionare dupăcum am subliniat, deja însuşi Dzeu a descins din ceriu, păstrată, curată, prin claritatea ei în expunerea în mod profetic până la cele mai mici amănunţimi a împrejurărilor de loc, timp şi persoane în care va veni Hristosul lui D-zeu, era imposibl ca mai curând ori mai târziu să nu deschidă ochii aderenţilor ei şi să recunoască în fiul Mariei pe acel Hristos. Lucrul acesta l-au prevăzut foarte clar aceia cari aşteptau nu un mântuitor al lumii, ci un fericitor exclusiv al poporului jidovesc. Mulţumită acestei prevederi au putut să-şi prevadă poporul — la vreme — cu o doctrină care-l va feri de creştinism zeci de secole dearândul.

Această doctrină constitue „Talmudul" compus din „Mişna" şi „Ghemara" şi secondat în aplicarea lui de codul de legi religioase şi civile cunoscut sub numele de „Şulhan-Aruk", şi compus de rabinul Iosef Karo în veacul al XVI-lea [1]).

„Talmudul este un haos monstruos, care de cele mai multe ori ne scârbeşte, adesea ne irită, dar câteodată are însuşirea de a ne face să pufnim de râs, văzând până la ce grad de absurditate se pogoară o minte incultă, şi o inimă rătăcită".[2]) Doctrina talmudică nu numai că nu înfrână patimile omeneşti, dar îndeamnă şi propune în mod direct, ca fapte plăcute lui Dumnezeu, până şi cele mai oribile crime. Astfel Talmudul îndrumă pe Evrei la, furt, minciună, înşelătorie, desfrâu, adulter, prostituţie, jurământ fals, ura a tot ce nu e evreu, corupţie, nerusinare şi necredinţă, cu un cuvât e o contrazicere evidentă şi scandaloasă a notabilităţii moralei creştine; ba se opune chiar şi celui mai elementar bun simţ. Pe lângă toate acestea o veche îndoială a învăţaţilor evrei asupra lui Isus, îi împinge la cea mai oribilă din crime: — După cea depe Golgota — este aceea cunoscută sub numele de „omorul ritual", care constă în chinuirea cea mai complicată a persoanelor creştine nevinovate; — de regulă copii — pentru dobândirea de sânge creştin chinuit. Pentruce acest sânge? — Dacă cumva Isus a fost Mesia cel promis de proroci, precum sângele acestuia a scos din iad pe drepţi şi fără botezul cu apă, (botezul creştinilor), tot aşa cred ei că acest sânge îi va mântui şi pe ei [3]).

Când aud Evreii de asemenea lucruri ce li se impută, se scandalizează enorm; dar nu numai Evreii, ci şi mulţi creştini, poate cei mai mulţi, cari asemenea se scandalizează şi sunt gata a-mi cere seamă de cele spuse.

Dece se scandalizează unii şi dece alţii?

Evreii se scandalizează din interes şi pentru porunca aspră ce o au de a ascunde şi desminţi categoric orice asemenea fapte ce li s'ar imputa, fie chiar şi prin jurământ; şi o fac bucuroşi aceasta împuterniciţi de învăţătura Talmudului: „păcătuirea în secret este iertată şi de aceea omul trebue să se ferească ca nu cumva să fie descoperit, căci atiunci religiunea jidovească, Judaismul s'ar blama"[4]). Şi dacă noi îndrăznim să le punem în cârcă Evreilor asemena lucruri, putem face aceasta mulţumită Evreilor convertiţi, cari după botez s'au simţit datori a arăta lumii morala fraţilor constanţi în rătăcire. Un astfel de Evreu am avut şi noi Românii la Iaşi la începutul secolului trecut, căruia pentru demnitatea ce ocupă în Israil, îi putem acorda competenţă în materie.

Iată cum a încheiat *Neofit* — fostul rabin — expunerea sa, despre omorul ritual: *„Mai întâiu să se ştie că această taină nu este scrisă nicăiri, nu este cunoscută de toţi Jidovii. Rabinii îl lasă fiilor lor, cu blesteme îngrozitoare, ca aceştia să nu-l descopere, nici proştilor dintre Evrei, nici creştinilor, — chiar dacă li s'ar întâmpla să sufere tot felul de munci. Astfel, de pildă, mărturisesc în frica lui Dumnezeu, că atunci când am ajuns la vârsta de 13 ani şi când tatăl meu mi-a pus pe cap cornul acela, — ce se numeşte tăfilis, — mi-a descoperit taina privitoare la sângele de creştin şi m'a afurisit, pe toate stihiile cerului şi ale pământului, ca să nu descoperi secretul acesta, nici chiar fraţilor mei. Şi când mă voiu căsători şi voiu avea, până la 10 feciori, să nu-l fac cunoscut, decât numai unuia singur, adică aceluia care va fi mai deştept, mai învăţat şi, în acelaş timp, capabil de a-l înţelege; — iar la partea muierească nu trebuie nicidecum să-l descoperi".*

„Şi-mi mai spune: Fiule, să nu te primească pământul, de vei desvălui taina aceasta, — măcar de ţi se va întâmpla să te faci şi creştin".

„Asfel îmi grăi tatăl meu"[5])

Creştinii se scandalizează *bona fide* — afară de câţiva jidoviţi — pentrucă nu-i cunosc şi nu pot să creadă despre preoţii lui Jehova ca ei să fie conducătorii jidovimii în lucruri de acestea. Dar pentru Dumnezeu, nu asemănaţi pe rabini cu preoţii creştini. Evreii înşişi mărturisesc sus şi tare că rabinii lor nu sunt preoţi.

Singer, Evreu francez zice: *„Rabinii nu sunt, — ca preoţii sau ca păstorii comunităţilor creştine, — miniştri necesari ai cultului nostru. Slujba rugăciunilor, în sânul templelor,, nu este efectuată prin intermediul lor. Ei nu sunt confidenţii conştiinţei noastre. Puterea lor nu face nimic pentru mântuirea sufletelor..."* Altul continuă: *„Cât timp Izraeliţii vor avea, ca interpreţii religiei lor, nişte tăbăcari, nişte zarafi, nişte negustori ambulanţi şi chiar nişte cămătari, — căci mulţi dintre ei îndeplinesc aceste nobile şi liberale profesiuni, — nu se vor găsi niciodată la înălţimea epocei."* Un rabin convertit complectează: *„Trebue să rectific greşala, — atât de comună printre persoanele străine de cultul jidovesc, — că rabinii sunt preoţii Evreilor. Aceşti oameni n'au decât conducerea conştiinţei celor ce vor să se adreseze lor, în cazuri grave, — de pildă, când nenorocirea a vrut ca o lingură destinată pentru post, să cază într'un vas care serveşte la gras, — sau când din greşală, a stins mucul unei lumânări în sfânta zi a Sâmbetei"*[6]).

Doctrina Talmudică aplicată în viaţă prin puternicul guvern izraelit „Cahalul", a scăpat pe Evrei de contopirea cu naţiunile în mijlocul

---

[1]) Vezi Dr. N. C. Paulescu: Spitalul, Coranul, Talmudul, Cahalul, Franc-Masoneria; pag. 34.

[2]) Vezi „Jidanul Talmadist" trad. C. Beleuţă, în prefaţă.

[3]) Vezi „Infruntarea Jidovilor" de Neofit.

[4]) Vezi „Jidanul Talmadist", pag. 70.

[5]) Vezi „Infruntarea Jidovilor"...

[6]) Vezi op. cit. a dlui Dr. N. C. Paulescu, pag. 84—6.

© BCU CLUJ

cărora trăesc, conservându-le un număr de indivizi necesari pentru pornirea şi întreţinerea unei mişcări cu caracter reformator. Prin ei înşişi însă n'au putut şi n'ar putea să nimicească niciodată societatea aşezată pe temeliile creştinismului. Izrael dându-şi seama de acest fapt, a inventat mijlocul cel mai sigur, ducător la scop: *nimicirea duşmanului prin el însuşi;* şi, conduşi de acest principiu s'au pus pe lucru.

Acest principiu a creat imediat un instrument de operaţie, fatal ordinei sociale, aşezată pe principii creştine, şi cu mult mai fatal creştinismului în esenţa lui. Acest instrument teribil este *„Franc-Masoneria"*.

In vorbirea comună, ba chiar predicat dela catedră, cuvântul francmasonerie pentru mulţimea multă înseamnă o grandioasă societate filantropică care cu zelul său umanitar încălzeşte la sânul său pe orice individ avizat, — cu o singură condiţie: să ţină de specia om: — indiferent credinţă, indiferent culoare, indifernt naţiune. Aşa se vorbeşte, în lumea toată, despre francmasonerie, din partea masonilor.

Şi ca să fie mai bine ascunse manoperile acestei asociaţii criminale, au botezat centrul, precum şi ramificaţiile ei, cu nume cari nici nu-ţi permit să bănueşti ceva rău: aşa centrul universal e numit „Du Grand Architecte De l'Univers", pe când acest centru este în realitate o asociaţie de distrugere universală. Centrul Europei cu sediul în Berlin e numit: *„Directoratul Suprem"*, al celei mai umanitare asociaţii care „priveşte pe toţi oamenii, ca fraţi egali şi cu aceleaşi drepturi la viaţă"[7]), pe când, în realitate este centrul de unde se dirigează *„Distrugerea satanică"*[8]) a tot ce a clădit creştinismul, de 19 veacuri. Se urmăreşte, prin principiile masone — cari nu sunt altceva decât doctrina morală-socială a Talmudului, îmbrăcată în fraze captivante, pentru superficiali — distrugerea familiei creştine prin alungarea religiunii din sânul ei, distrugerea naţiunii (a statului) nesocotind autoritatea de orice fel prin coruperea învăţământului, ruinarea omenirei, prin coruperea moralei.

Acesta este scopul francmaasoneriei, spre care înaintează cu vădit succes, cu ajutorul creştinilor înşuşi ademeniţi de ademenitoarea lozincă: *„Libertée. Egalitée* et *Fraternitée"*.

Rusia de azi e fructul francmasoneriei. Comunismul este copilul natural al francmasoneriei, iar francmasoneria este fata Talmudului. Şi ne îngrozim de situaţia din Rusia; dar asta este numai perioada de trecere, dela statul creştin la statul talmudic. In statul francmason, Dzeu este abandonat, cultul ce i se cuvine, interzis, averile declarate comune. In statul talmudic — ce-i va urma dacă lumea nu se va trezi; zic lumea, pentrucă Rusii s'au trezit dar nu pot face nimic deocamdată —, Dumnezeu va fi recunoscut în Iehova, dar nu i se vor putea închina numai cei circumcişi, pentrucă ceilalţi nu vor fi socotiţi vrednici, ei nu vor fi oameni, ci „câini, măgari, dobitoace"[9]), averile toate vor fi ale Jidovilor, iar ceilalţi oameni vor fi robii aleşilor lui Dumnezeu în înţelesul cel mai literal al cuvântului.

E drept că evenimentele actuale prevestesc triumful lui Dumnezeu, şi nimicirea cel puţin parţială a acestui flagel al omenirei şi dacă totuşi strigăm alarma pentru mobilizarea forţelor noastre morale şi materiale, pentru constituirea armatei lui Hristos şi a neamului, împotriva poporului cu doctrina morală şi civilă-politică, cea mai păgână între păgâni, o facem aceasta pentruca şi noi, unul fiecare din noi, să-şi câştige merite cu ocazia acestui războiu, atât pentru viaţa aceasta, pentru urmaşi, cât şi pentru viaţa veşnică.

E imposibil să nu fim ascultaţi! Doar pe noi ne obligă două motive puternice de a lupta împotriva iudaismului: Primul este datoria de a apăra creştinismul, asupra cărei datorii nu încape discuţie, că o avem ori nu; şi tot aşa cred că nu încape discuţie asupra chestiunei, că iudaismul periclitează ori nu creştinismul. Secundul este datoria de a ne apăra neamul şi regimul, care dacă nu este tocmai ideal, nu poate fi tocmai pentru infecţia masonă ce din nefericire a pătruns şi la noi.

Cunoscut lucru este, că noi răbdăm pe pământul patriei noastre al doilea centru european al vastei asociaţii de „Distrugere Satanică". Şi mai ales sub actualul guvern, iudaismul s'a întărit, aşa de mult prin coadele de topor ale naţiei noastre, încât a fost capabil să facă lucruri, cari storc lacrimi din ochii adevăraţilor patrioţi.

Sub actualul guvern, am ajuns ca scumpa noastră ţară să fie prezentată — acolo unde ar trebui prezentată mai românește — printr'un Rozenthal. Ca să ne dăm seamă ce înseamnă aceasta pentru Evrei, e destul să ne reamintim că la New-York e centrul general al Sanhedrinului jidovesc, de unde se dirigează acţiunile jidoveşti şi jidovite pe întreg globul.

Sub actualul guvern, jidovimea cu ajutorul autorităţilor noastre jidovite, îşi crează documente istorice pentru viitor, cari peste câteva decenii au de scop să servească de argumente îndreptăţitoare la stăpânirea pământului dintre Nistru şi Tisa. Ori, ce sunt numirile de străzi din oraşul Iaşi şi Bucureşti, cu nume jidoveşti? Ce sunt monumentele jidoveşti dela Constanţa şi Bucureşti? Reflectaţi numai, ce sunt acestea? Ce scop au?

Nu sunt toate acestea paralele cu învăţământul nostru antireligios, paralel cu alcoolismul ce tot mai simţitor ruinează talpa ţării, paralel cu manoperile de demoralizare efectivă a tineretului: ca concursurile de frumseţe, presa obscenă şi frivolă, etc., etc. dacă nu tot atâtea instrumente cari lucrează în mod destul de vizibil — dacă nu eşti de tot miop frate Române — la ruinarea noastră ca naţie şi ca creştini.

Reflectează creştine! Reflectează române!

Meditaţi în special voi preoţi şi învăţători, meditaţi şi concludeţi voi cei mai sinceri binevoitori ai poporului, dacă pentru aceea şi-au jertfit viaţa părinţii şi fraţii noştri în număr nu mai puţin de opt sute de mii, (800.000), pentru aceea zic au îngrăşat cu sângele lor pământul acestei ţări, ca parlamentul României visate de ei, în al 12-lea an de existenţă să făurească o lege de protegiuire şi plasare în condiţiuni bune a Românilor ca muncitori în Franţa, de unde să vină peste un an-doi şi mai săraci şi năcăjiţi decum au fost când au plecat; bogaţi în schimb, în idei comuniste şi francmasone, gata a se înrola în armatele de nemulţumiţi şi turbu-

---

[7]) Vezi „Infrăţirea Românească" No. 1, I. 1930.

[8]) Vezi „Infrăţirea Românească" 15, I, 1930 (Paul Rosen).

[9]) Sunt cuvintele Talmudului. Vezi „Jidanul Talmudist".

© BCU CLUJ

rători ai ordinei publice sub conducerea străinilor introduşi prin altă lege de protegiuire a democratismului naţional-ţărănesc nu ca muncitori în ţara românească — şi atâta ar fi prea mult — ci ca chivernisitori ai bunurilor satelor şi oraşelor noastre.

Dacă pentru asta crezi, onorate cititor, să ne-a făcut regretatul Rege Ferdinand, România-Mare, trăeşte mai departe liniştit şi nepăsător faţă de tot ce se face acum în această Românie; iar dacă nu, nu mai întâmpina cu un zâmbet compătimitor pe acei cari se alarmează de politica jidovită a partidelor noastre, ci ascultă de glasul minţii tale proprii şi începe încă din acest moment lupta efectivă pentru biserică şi neam, alături de acei cari luptă pentru Hristos, Rege şi Naţiune.

învăţător şi st. în Teologie
IOAN TĂCUT, Someş.

Sfinţirea drapelului Tineretului L. A. N. C. în Bucureşti

Duminecă 23 Martie, s'a sfinţit la Mănăstirea *Cernica* cu deosebită solemnitate, drapelul Tineretului L. A. N. C.

Au asistat un mare număr de studenţi şi tineri titraţi, delegaţi ai organizaţiilor studenţeşti şi ale L. A. N. C. precum şi un public numeros.

Diaconul *Ion Popescu-Mozăceni*, într'o frumoasă predică, arată motivul care a determinat Tineretul să vină aici: depărtarea de oraşul înstrăinat şi specificul românesc păstrat cu sfinţenie timp de veacuri în acest oraş de reculegere, a cărui ziduri vremea le-a înegrit, fără ca totuş să poată reuşi să şteargă mărturiile trecutului nostru glorios.

După oficierea serviciului religios, Dl. *dr. V. Trifu*, preşedintele Tineretului L. A. N. C., prezintă drapelul, al cărui rost îl explică în cuvinte emoţionante şi dupăce tălmăceşte deviza „Hristos, Regele, Naţiunea" îl încredinţează vicepreşedintelui *I. V. Emilian*, care se leagă, că-l va păstra cu sfinţenie şi-l va apăra cu înverşunare.

Dl. *Ing. M. P. Florescu* vorbeşte în numele Dlui Prof. A. C. Cuza.

Dl. *C. Stan*, reprezentant al Uniunei Naţionale a Studenţilor Creştini din România, vorbeşte despre conjuraţia Jidanilor împotriva monarhiei, împotriva autorităţii de stat şi mai ales împotriva credinţei noastre strămoşeşti.

Dl. *Iaucă* în numele C. S. B. urează izbândă Tineretului L. A. N. C.

Dl. *N. S. Ionescu* aduce salutul *Legiunei Arhanghelul Mihail.*

Părinte *Zosima*, starețul *M. Cernica*, asigură pe cei prezenţi că monahii, al căror unic rost în viaţă este rugăciunea, nu vor pregeta ca să îndrepte ruga lor pentru izbânda celor grupaţi în jurul drapelului cu Svastica. Prezenţa unui distins *reprezentant al Oştirei*, cunoscut pentru activitatea-i naţionalisă şi creştină, prilejueşte o entuziastă manifestaţie pentru Armată.

Incolonat, cu drapelul în frunte şi intonând *„Imnul studenţesc"*, Tineretul L. A. N. C. s'a îndreptat spre mormântul monahului erou *Iorgu Cosma*, unde dl. Docent dr. Trifu a evocat personalitatea gloriosului dispărut.

Intr'o atmosferă de caldă camaraderie s'a luat masa în comun, iar după amiază, dupăce Comitetul a luat importante hotărîri, participanţii au plecat la Bucureşti, purtând în suflete amintirea zilei frumoase a cărei evocare va da membrilor Tineretului L. A. N. C. avântul acţiunei menită să facă această Ţară, să fie a Românilor şi numai a Românilor.

Jale pe toate drumurile
Jale şi'n Făgăraş

In FĂGĂRAŞ pe Str. Brâncoveanu No. 39 la bariera dinspre Braşov a oraşului, este o băcănie şi restaurantul unui bun negustor roman, a dlui CHIRILĂ BLEHUŢIU. Un om harnic, care şi-a agonisit o avere frumoasă şi şi-a crescut familia în bune condiţiuni. Până mai ieri alaltăieri îi mergea negoţul în mod îndestulător. Acum Românul se gândeşte să-şi ia tot ce are, să plece în altă parte, căci îl concurează un Jidan care este alături.

Un lucru de neînţeles. Am fost şi noi în prăvălia dlui Blehuţiu, unde am găsit marfă bună şi ieftină. Fraţii Făgărăşeni, cari abia au aşteptat să le vie ocazia să scoată afară pe Jidani, din satele lor, ceeace s'a şi întâmplat în 1918, azi se duc şi consumă marfa puturoasă din mâinile Jidanului. Jidanul este adevărat, nu s'a instalat acolo de ieri de azi. Cu atât mai rău. Noi ştim cât rău au făcut Jidanii în timpul războiului, fraţilor Români, după retragerea armatelor române. Cum de aţi uitat aşa de iute fraţi Făgărăşeni cine au ucis mişeleşte pe marele Român S. Şenchea, pe bravii ţărani din jurul Făgăraşului, Bica şi alţii?

Ştim că tot în str. Brâncoveanu s'a stabilit un negustor român, la care îi merge destul de bine, având legătură de rudenie cu satele învecinate. Ne bucurăm de progresul unui frate al nostru. Dar cum ar fi mai bine? Să plece Blehuţiu acum, ca mai târziu să plece şi celalalt frate Român concurat de Iuda? Şi doar cu toţii ştim cum concurează spurcăciunile.

Fraţi Români Făgărăşeni, înţelepţiţi-vă cum este mai bine, să rezolvăm povestea asta. Toată lumea românească ştie, că Făgărăşenii sunt oameni harnici şi buni Români. Dacă s'a clătinat steaua Jidanilor în Ţara Oltului, atunci ar trebui să-i urmeze căderea.

Incheiem cu

„CHRISTOS A INVIAT"!

„Infrăţirea Românească "

Un ordin al Ministerului Instrucţiunii

Ministerul Instrucţiunii publice şi al Cultelor, Dir. Inv. Sec., Serv. B, cu No. 34.745 din 31 Martie 1930, a trimis autorităţilor şcolare următorul ordin:

„Domnule Director,

Vă rugăm să luaţi măsuri imediate, să nu se dea curs apelurilor antisemite ce se trimit elevilor de cl. VII, în numele Tineretului Ligii Creştine, de dl Dr. V. Trifu, sau altele de acest fel, să le reţineţi şi să ne înştiinţaţi de orice fel de încercări de propagandă ataţătoare la ură, care s'ar face în şcoala de sub direcţia DVoastră.

Director:
CONST. KIRIŢESCU.

Şeful Serviciului
AL IVAŞCU."

Iată cu ce se ocupă Ministerul nostru de Instrucţie publică şi Culte! Interzice răspândirea de apele, ce au singurul scop de-a lumina massele şi de-a le deştepta, cu'n ceas mai de vreme, la realitate.

Ce măsuri a luat însă Ministerul Instrucţiunii publice şi al Cultelor, faţă de răspândirea comunismului, a francmasoneriei, faţă de răspândirea sectelor religoase, şi faţă de atâtea alte organizaţii cari subminează existenţa noastră ca Neam şi Stat?

Judecaţi, cinstiţi cititori, cum înţeleg partidele politice să guverneze: să înăduşe orice acţiune pornită în folosul şi fericirea Ţării ce-o conduc şi în schimb să dea drum liber tuturor acţiunilor vădit duşmănoase atât Ţării cât şi lor înşi-le.

Intr'un număr vitor vom arăta, de unde şi dela cine pleacă acest ordin pus în servicul Iudaismului.

© BCU CLUJ